

σκευήν τινῶν χαρακωμάτων πρὸς διακώλυσιν τῆς εἰς τὴν γερτάνησον εἰσβολῆς τοῦ ἐχθροῦ· ταύτοχρόνως δὲ συνεκάλεσε συμβούλιον πολεμικὸν ἔν' ἀποφασισθῆ ἂν ὁ στρατὸς ἔπρεπε νὰ μεταβῆ ἀμέσως εἰς παραχειμασίαν, ἢ νὰ ἐξακολουθήσῃ τὴν κατάκτησιν τῆς Ἑλλάδος καθ' ὃν χρόνον ἡ μὲν Αὐστρία καὶ ἡ Πολωνία ἐνησχάλουν πρὸς ἄρκτον τὰς δυνάμεις τῆς Τουρκίας, ἐσωτερικὴ δὲ πῶς στάσις ἐν Κωνσταντινουπόλει προεβίβαζεν εἰς τὸν θρόνον νέον Σουλτάνον, τὸν Σολιμάν γ' (1687—1691). Πολλοὶ ἀξιωματικοὶ πρότερον νὰ πολιορκηθῶσιν αἱ Ἀθηναί· ὁ Μορωσίνης, ὡς γίνεται δῆλον ἐκ τῶν ὑπὸ τοῦ κόμητος Δελαβόρδου (de Laborde) μεταφραζέντων ἐν συνόψει πρακτικῶν τῆς συνεδριάσεως, ἀνέπτυξεν ἐνώπιον τοῦ συμβουλίου τοὺς ἰσχυροὺς λόγους, οἵτινες ἀπέτρεπον ἀπὸ τῆς προτεινομένης ἐπιχειρήσεως· καὶ ἐπὶ τῇ ὑποθέσει ἐπιτυχίας τινὸς εὐκόλου, ἀπέδειξε πρῶτον τὴν μεγάλην δυσκολίαν τῆς διὰ θαλάσσης προμηθεύσεως (τροφοδοτήσεως) ὀλοκλήρου τοῦ στρατοῦ, ἀνθρώπων καὶ ἵππων, καθόσον ὁ Τούρκος στρατάρχης στρατοπεδεύων εἰς τὰ πέριξ διέκοπτε πᾶσαν συγκοινωνίαν μετὰ τῆς πεδινήσ χώρας· δεύτερον τὸ ἀδύνατον τοῦ νὰ ἐμποδισθῆ ἀπὸ τοῦ στρατηγικοῦ τούτου σημείου ἢ εἰς τὴν Πελοπόννησον εἰσβολή, τοῦ ἐχθροῦ φυλάττοντος ἐλευθέραν καὶ ἀνεικτὴν τὴν ὁδὸν τῶν Μεγάρων· καὶ τρίτον τέλος τὴν ἀνάγκην, εἰς ἣν ἤθελον εὐρεθῆ· νὰ ἐγκαταλίπωσι ταχέως τὴν κατάκτησιν ταύτην καταστρέφοντες τὴν πόλιν καὶ ἐκθέτοντες τοὺς δυστυχεῖς αὐτῆς κατοίκους εἰς τὴν ἐκδίκησιν τῶν Τούρκων. Κατ' αὐτὸν ὁ στρατὸς ἐβόησε νὰ παράσῃ εἰς τὴν ἐνετικὴν πολιτείαν ὠφελιμωτέρας ὑπηρεσίας. Ὅθεν ἔπρεπε καταλιπεμένης ἐν Κορίνθῳ ἰσχυρᾶς τινος φρουρᾶς, ἥτις ἤθελε προμηθεύεσθαι τὴν τροφήν τῆς ἀπὸ δύο θαλασσῶν καὶ δύο ἡπείρων, ὧν ἐκείνη (ἡ Κόρινθος) ἀποτελεῖ τὸν σύν-

